

POLISNUTUNGEN

Text och melodi: Robert Vennström

En dag i min faders fotspår,
jag går här med vaksamma steg.
Staden är inte större än min ficka
och det händer att jag känner mig feg.

Jag hör hur det skramlas med nycklar.
Det är som om jag burats in.
Nymoralisterna kräver,
du ska bära synden din!

Refr: Jag är som en ensam länsman
i ett bortglömt polisdistrikt
där poppiga livsstilar ävlas
och du beordras att göra din plikt.

Och jag som bara snattat,
kört dagen efter och lite för fort.
Men jag körde aldrig ner nåt
och har fortfarande kvar mitt kort.

Kårandans piska viner,
många lever av att läsa vår lag.
Medan bolagets man observerar
och kallar mig till och med svag.

Jag vet att jag ser ut som andra.
Det är inget särskilt med mitt hår.
Jag har för vana att fråga först
så jag vet i alla fall om jag får.

Men ändå känner jag mig lurad
och lockad hit och dit
som åsnan mellan två hötappar
som borde avstått mången invit.

Vis av skadan vill jag visa
att jag står för mina ord:
” Så skål då Ragge, Tagge, Dagge!
- för kvinnan och allt vackert på vår jord.”

Och snacka på om er stil och era tabletter.
Jag vet själv vad som smakar bäst.
Ingenting går upp mot gammal vänskap
- det sa min morfar om sin häst.

/2006